

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนานักเรียน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขมีคุณค่าตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา การพัฒนาประชากรของประเทศเพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบทั้งทางกาย และใจนั้น เริ่มจากการพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามความคาดหวัง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้จากสถานศึกษาในแต่ละระดับ ดังนั้นหน้าที่สำคัญของสถานศึกษานอกจากการให้ความรู้ทางด้านวิชาการ สถานศึกษาต้องดำเนินการพัฒนาด้านการส่งเสริมสนับสนุน ป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติในอนาคต สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับ ดำเนินการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ม.ป.ป. : 12) ในขณะที่กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมในลักษณะองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและมีคุณค่า โดยได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต ได้ร่วมมือวางรากฐานเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลผู้เรียน และกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน โดยเน้นกิจกรรมส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน แก้ไข และการคุ้มครองสิทธิเด็กโดยมีส่วนร่วมของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบที่เรียกว่า ระบบการดูแลผู้เรียนขึ้น เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลผู้เรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน มีการประสานงานอย่างใกล้ชิดจากผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 11-12)

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านเศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลในการดำเนินชีวิตเกิดผลกระทบ

ต่อครอบครัว ชุมชน สิ่งแวดล้อม เกิดปัญหาต่อคุณภาพชีวิต ทำให้สภาพความเป็นอยู่และการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ค่านิยม ความเชื่อและสังคมไทยเบี่ยงเบนออกจากวิถีวัฒนธรรมไทยและคุณค่าชีวิตที่ดึงมาสู่กระแสวัฒนธรรม และบริโภคนิยม ศิลธรรมและจริยธรรมเสื่อมทรามลง เกิดปัญหาภายในครอบครัว การหย่าร้าง การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนภายในครอบครัวไม่เหมาะสม ปัญหาค่าครองชีพที่สูงผลกระทบต่อหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว ไม่มีเวลาดูแลเด็ก และเยาวชนทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้จึงทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป เกิดปัญหาที่ทวีความซับซ้อนและรุนแรง เช่น ปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดเข้าสู่เด็กและเยาวชนอย่างน่าเป็นห่วง ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการทะเลาะวิวาท พฤติกรรม ความรุนแรงที่กระทำโดยตั้งใจ ทั้งทางกาย การใช้อำนาจ การข่มขู่ที่ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ และการเอาเปรียบ ในประเทศไทยมีแนวโน้มที่สูงมากขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียน (WHO, 2002 : 36)

การพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา ยังสอดคล้องกับการที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2555 เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ที่จัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ระดับ คุณภาพในการบริหารความเสี่ยง โดยให้สถานศึกษาวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านการทะเลาะวิวาท ด้านสิ่งเสพติดด้านสังคม ด้านการพนัน และการมั่วสุม โดยการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทุกฝ่าย ผู้เรียนและผู้ปกครองมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีผลทำให้ปัญหาด้านความเสี่ยงลดลง และตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ระดับคุณภาพในการจัดระบบดูแลผู้เรียน โดยให้สถานศึกษาจัดระบบดูแลผู้เรียน ให้มีระบบเครือข่ายผู้ปกครอง ดูแลผู้เรียนกลุ่มเสี่ยง และส่งเสริมผู้เรียนปัญญาเลิศ ดังนั้น การดำเนินการให้มีระบบดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษาในสถานศึกษา จึงมีความสำคัญ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานอาชีวศึกษา 2555 ซึ่งจะช่วยให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนและป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา และเกิดผลดีต่อการประเมินคุณภาพภายนอกอีกด้วย (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2555 : 56-58)

ผลการดำเนินงาน โครงการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากข้อมูลจากการสำรวจและติดตามการออกกลางคันของผู้เรียนระบบปกติ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่าผู้เรียนระบบปกติในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ออกกลางคันคิดเป็นร้อยละ 27.52 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการออกกลางคัน จึงได้ดำเนินงานพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของระบบการดูแลผู้เรียน จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา

มีพฤติกรรมที่แสดงออกมาในคุณลักษณะอันไม่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และสะท้อนถึงกระบวนการพัฒนา และดูแลคุณภาพของของผู้เรียนทางด้านพฤติกรรมของสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาได้เช่นเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2557 : 30)

การพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา อยู่บนพื้นฐานของความไม่สมดุลของการพัฒนา เพราะมุ่งพัฒนาในส่วนของการเศรษฐกิจ จนทำให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนลดความสำคัญลงอยู่ในสถานะที่น่าเป็นห่วง ขาดภูมิคุ้มกันและไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมพัฒนาและป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้มีความสามารถในการปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างรู้เท่าทัน ปลอดภัยและมีความสุข ดังนั้นการพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงเป็นการเสริมสร้างรากฐานของสังคมให้มีความแข็งแรงนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน โดยมีความคาดหวังว่าจะมีการพัฒนาคุณลักษณะที่ได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ ทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม มีสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตที่ดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2554 : 3) เพื่อให้เป็นไปตามความคาดหวังนั้น จำเป็นต้องมีความร่วมมือความพร้อมความตั้งใจจริงในการพัฒนาผู้เรียนของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับครอบครัว ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ได้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมความคิด ร่วมทำ เป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกัน ซึ่งจะเป็ นรากฐานของการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นหน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ และช่วยส่งเสริมความสามารถในการดูแลตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวางแผนด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมมีความเข้าใจ เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น สนใจและให้ความสำคัญ สภาวะการณ์ภายในภายนอกของตนเอง มีความสามารถในการปรับตัวและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556 : 10)

จากความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงบทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำผลการศึกษาวินิจฉัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตามสถานภาพ และที่ตั้งสถานศึกษา

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา ให้เกิดการพัฒนาระบบการดูแลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2558 จำนวน 774 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 59 คน และครูผู้สอน จำนวน 715 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย

1.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 59 คน

1.2.2 ครูผู้สอน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607- 610) โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Proportional Stratified Random Sampling) หาสัดส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามที่ตั้งสถานศึกษา จำนวน 254 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น แบ่งเป็นดังนี้

2.1.1 สถานภาพ จำแนกเป็น

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) ครูผู้สอน

2.1.2 ที่ตั้งสถานศึกษา จำแนกเป็น

- 1) จังหวัดสระแก้ว
- 2) จังหวัดปราจีนบุรี
- 3) จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา จำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 2.2.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 2.2.2 การคัดกรองผู้เรียน
- 2.2.3 การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน
- 2.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 2.2.5 การส่งต่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียน หมายถึง กระบวนการดูแลผู้เรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องและยั่งยืน โดยมีภารกิจที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.1 การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนด้วยเครื่องมือต่าง ๆ ได้แก่ ระเบียบสะสม แบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน เพื่อให้สามารถนำไปวางแผนในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม

1.2 การคัดกรองผู้เรียน หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับการวิเคราะห์และจัดทำฐานข้อมูลของผู้เรียนตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้กำหนดขึ้น เพื่อจำแนกผู้เรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา

1.3 การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับการช่วยให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้และพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเผชิญกับปัญหาและดำรงตนได้เหมาะสมตามวัย โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายตามสภาพและความเหมาะสม โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการพิเศษต่าง ๆ

1.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ และช่วยเหลือผู้เรียน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือ โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายได้แก่การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการเยี่ยมบ้านผู้เรียน

1.5 การส่งต่อ หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนกรณี ที่มีปัญหาอยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วแต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรส่งต่อ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียน ได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลือ อย่างเหมาะสมต่อไปโดยการส่งต่อผู้เรียนมี 2 ลักษณะ คือ การส่งต่อภายใน เป็นการส่งผู้เรียนให้ไป พบครูผู้อื่น ที่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนตามลักษณะปัญหาที่เกิดขึ้น และการส่งต่อภายนอก เป็นการ ต่อให้กับผู้เชี่ยวชาญภายนอก เป็นขั้นตอนที่เป็นผลจากการส่งต่อภายใน หลังจากติดตามผลแล้วพบว่า พฤติกรรมของผู้เรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการวิทยาลัย รวมทั้ง ผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

3. ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่มาปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนประจำใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และ ฉะเชิงเทรา

4. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการ พิจารณา โยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษา รวมทั้งประสานงานการจัดการ อาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามการตรวจสอบ และการประเมินผล การจัดการการอาชีวศึกษา

5. สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งที่ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติงานในหน้าที่

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการวิทยาลัย รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

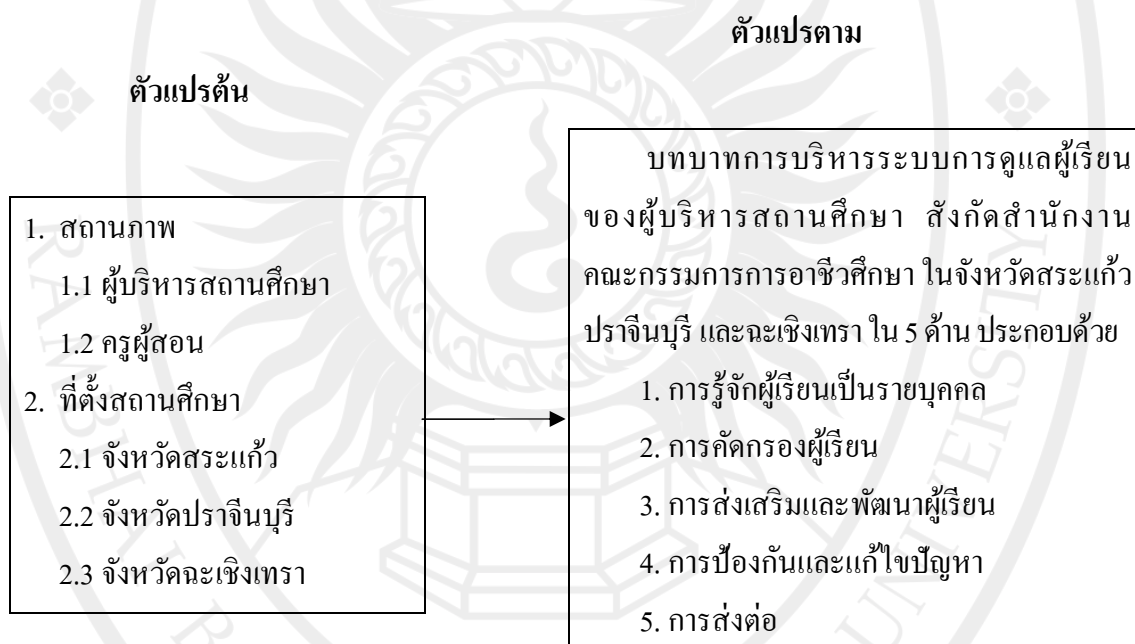
5.2 ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนประจำใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

6. ที่ตั้งสถานศึกษา หมายถึง ที่ตั้งของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา จำแนกเป็น

- 6.1 จังหวัดสระแก้ว
- 6.2 จังหวัดปราจีนบุรี
- 6.3 จังหวัดฉะเชิงเทรา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาบทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรีและฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินการตามกรอบแนวคิดระบบการดูแลผู้เรียนอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556 : 35) ใน 5 ด้าน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. บทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา จำแนกตามสถานภาพแตกต่างกัน
2. บทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา จำแนกตามที่ตั้งสถานศึกษาแตกต่างกัน